

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I-A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.661/2015

DOSAR NR.199/97/2015

Ședința publică din data de 01 aprilie 2015

PREȘEDINTE :	Badistru Ella Cristina	- judecător
	Oșan Adriana Geta	- asistent judiciar
	Sântămărian Gabrela	- asistent judiciar
	Costăchescu Mariana	- grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de reclamanta Sindicatul Învățământ Preuniversitar județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat *Rusan Aurelian* împotriva pârâtei *Școala Gimnazială Romos*, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a constatat lipsa părților.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care ;

Instanța, în baza art.131 Cod proc.civ. își verifică din oficiu competența și constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză conform art.269 Codul muncii, art.1, 208, 210 din Legea nr.62/2011 coroborat cu art.95 pct.4 Cod proc.civ.

Raportat la împrejurarea că reclamanta a solicitat judecarea cauzei în lipsa reprezentantului său de la dezbateri și, ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, instanța declară cercetarea procesului încheiată și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță sub nr. 199/97/2014, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul RUSAN AURELIAN, a solicitat ca prin hotărârea ce o va pronunța, în cauză, instanța să dispună obligarea pârâtei ȘCOALA GIMNAZIALĂ la plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr. 206/LM/2013, de la data pronunțării acesteia din urmă și până la data plății efective.

În fapt, a susținut că prin sentința menționată, pârâta a fost obligată la plata diferențelor de drepturi salariale neacordate reclamantului - membru de sindicat, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății.

Deși hotărârea este irevocabilă, reclamantul nu a beneficiat de plata drepturilor salariale dispuse de instanța de judecată, fiind lipsit de folosul sumelor de bani astfel acordate, în plus față de prejudiciul creat inițial în patrimoniul acestora prin plata unor salarii sub nivelul celor reglementate prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008.

A învederat că, în conformitate cu dispozițiile art. 166 alin. (4) din Codul muncii, republicat „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului”, în condițiile în care, potrivit art. 161, salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor. Același act normativ prevede, la art. 278 alin. (1) că „dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt

incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

Astfel, se arată în continuare și în privința daunelor interese datorate de unitate salariaților pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile Codului civil și anume art. 1530, art. 1531 și art. 1535, precum și cele ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr.13/2011, din interpretarea cărora rezultă că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă, întrucât obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă. Acordarea dobânzii legale se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, reclamantul fiind privat de folosirea sumei de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective.

În drept, a invocat dispozițiile art. 194 Cod procedură civilă, art. 161, art. 166 alin. (4), art. 268 și art. 278 alin. (1) din Codul muncii, art. 2 din OG nr. 13/2011 și art. 1530 și urm. Cod civil, art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art.270 Codul muncii.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamantul, membru al Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara astfel cum rezultă din tabelul anexat, este beneficiarul unei sentințe judecătorești irevocabile, prin care s-a dispus acordarea diferențelor dintre drepturilor salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de rata inflației.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, s-a dispus plata eșalonată a drepturilor de natură salarială consfințite prin sentințe judecătorești irevocabile în favoarea personalului din domeniul bugetar, pe perioada anilor 2012 - 2016.

Dispozițiile legale referitoare la plata dobânzilor, sunt cuprinse în art.1082, 1088 Cod civil, art.1531 și 1535 din Noul Cod civil.

Modalitatea de acordare și rata dobânzii legale este reglementată de dispozițiile OUG nr.13/2011, care la art.2 stabilește că *„în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”*

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 411 din 03 iunie 2014, a admis recursul în interesul legii și a statuat că *„în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.”*

În considerente, referitor la posibilitatea acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale asupra sumelor prevăzute în titlurile executorii vizate de OUG nr.71/2009, a reținut că *„deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură de plano aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. Atât timp cât repararea integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar pierderea efectivă (în temeiul art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009), iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.”*

Sub aspectul existenței unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, de natură să atragă răspunderea civilă delictuală, a statuat că „aceasta constă în executarea cu întârziere de către debitori a sumelor de bani stabilite prin titluri executorii în favoarea persoanelor din sectorul bugetar.

Fapta îmbracă forma ilicitului civil, deoarece, în analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale în circumstanțele date, ... nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprevizibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului (care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, "creanțele asupra statului sunt garantate") și faptul că măsura de eșalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un terț."

Astfel cum prevede art.517 al.4 din Codul de procedură civilă dezlegarea dată problemelor de drept prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii „este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Reclamantul nu face parte din categoria de personal vizată de dispozițiile ordonanței de urgență anterior citate, însă prin întârzierea plății titlului executoriu i s-a creat în mod evident un prejudiciu.

Potrivit dispozițiilor art.166 al. 4 Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

În considerarea celor anterior menționate, instanța apreciază că reclamantului i se cuvine, pentru repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la scadență a obligației de plată și acordarea unor daune-moratorii constând în dobânda legală penalizatoare, în condițiile art.1 al. 3, coroborat cu art. 2 din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Drept consecință, se va admite acțiunea formulată de reclamant, urmând a fi obligată pârâta la plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile anexate, pronunțată de Tribunalul Hunedoara și neachitate la data de 21.01.2013, care se va calcula de la aceeași dată, când debitorul a fost pus în întârziere, în conformitate cu dispozițiile art.1522 Cod civil și până la achitarea integrală a debitului principal.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamantul RUSAN AURELIAN, împotriva pârâtei ȘCOALA GIMNAZIALĂ, cu sediul în Romos, str. Principală, nr.113, jud. Hunedoara, și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamant a dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr. 206/LM/2013 pronunțată de Tribunalul Hunedoara și neachitate de la data pronunțării hotărârii și până la data plății debitului principal.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara
Pronunțată în ședință publică, azi, 01.04. 2015.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

ASISTENT JUDICIAR,
Oșan Adriana Geta

ASISTENT JUDICIAR,
Sântămărian Gabrela

GREFIER,
Costăchescu Mariana

Jud.B.E.C./gref.C.M./4 ex.
29.04.2015

